

slag, uden at paavise, hvorledes det skulde gjøres bedre, bestandig kun anstrenger sig for at finde paa nye Udsættelser imod, hvad der er fremkommet. Det er blevet fremhævet ved tidligere Leiligheder, og jeg vil endnu en Gang fremhæve det, at de Herrer, naar intet Forslag foreligger, retter stærke Klager derover imod Regjeringen og opfordrer denne til at fremlægge Forslag i denne eller hin Retning. De Herrer have ogsaa gjort det ligeoverfor den ærede Krigsminister, da han fremkom med sit Forslag til Hærløven. Men, naar saa et Forslag fremkommer, gjøres det til Gjenstand for en Kritik, om hvilken jeg uagtet de fra den sidste ærede Læser fremkomne Ytringer ikke skal undlade at udtale, at Kritiken bærer fuldstændig Præget af, at man med største Flid søger at finde Udsættelser ved det. (Udfrydelse af Berg). Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds siger, at dette er rigtigt, men han veed formodentlig, at der er Intet hverken paa Torden eller udenfor Torden, paa hvilken der ikke kan findes Noget at udsætte, selv Solen og Maanen give jo saa ofte Anledning til saadanne Udsættelser, at det forekommer mig, de skulde skamme sig ved oftere at vise sig (Munterhed). Jeg vil altsaa bemærke, at naar man kun lægger an paa at finde Udsættelser, da er der ikke noget Forslag i Verden, selv om det kom fra den største militære Autoritet, paa hvilket der ikke kunde gjøres Udsættelse. Men naar man skal rigtig bedømme de Herrer's Forhold som Kritikere, saa er Spørgsmaalet, om de Grunde, som de fremsætte imod det foreliggende Forslag, virkelig ere saadanne, at naar Andre veie disse Grunde, de da kunde finde, at der er Vægt i dem, og da vil jeg sige, at uagtet jeg nærmest staar paa de Herrer's Standpunkt med Hensyn til Begrænsningen af de Midler, der skulle anvendes, er jeg ikke istand til at finde nogen Vægt i de af dem gjorte Indvendinger. Det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) yttrede, at vor Stilling ved Indløbet til Østersøen og den Betydning, den havde for Europas 4 Stormagter, skulde være vor Beskyttelse; men der laa vi, forsaavidt jeg veed, baade i 1848 og 1864, og det viste sig dog, at vor Stilling ved Indgangen til Østersøen hverken beskyttede os i 48 eller 64, og jeg maa sige, at de Grunde, som han anførte for, at vi ikke skulde gjøre særegne Foranstaltninger til at beskytte Derne, netop ere de, som efter mit bedste Skjøn staa som stærke Grunde til at gjøre det, for at vi ikke skulle være aldeles værgeløs prisgione den første den bedste af to Stormagter, der maatte finde det af Bigtighed at sætte sig i Besiddelse af Indgangen til Østersøen. Han indbrømmede jo selv, at den ene af disse Stormagter kunde være stærk fristet til at komme den anden i Forløbet ved gennem en pludselig Overrumpling at sætte sig i Besiddelse af Derne; men det er netop det, som disse Forsvarsanstalter gaa ud paa at for-

hindre. Det er sagt fra Flertallets Side og idelig og idelig gjentaget, at de militære Sagkyndige, som have udtalt sig om den foreliggende Sag, vare fuldstændig uenige. Det er mærkeligt, at jeg, der med den største Interesse har fulgt hvad der er fremkommet fra den Side, ikke har hørt nogen afgjørende Indvending mod selve Forslaget. Der er netop det sjældne Tilfælde tilfæde, at det, som Forsvarsministrene have foreslaaet, og navnlig hvad den ærede Krigsminister har foreslaaet, og som har været diskuteret i 3 samfulde Dage — thi hvad der foreligger idag, har ikke været Gjenstand for en saa udtømmende Kritik — derom have netop de militære Sagkyndige været forholdsvis enige. (M. P. Sørensen: Nei!) Jo, i alt Væsentligt. De have været enige i det Væsentlige af, hvad der foreligger. Et andet Punkt er, at de ikke have været enige i, hvorvidt Befæstningen skulde udstrækkes, men de ærede Herrer maa lægge Mærke til, om der nogensinde vil kunne blive fuldstændig Enighed derom. Derfor der skulde være Tale om, hvorvidt vor Armeé skulde bestaa af 25-, 30-, 35-, 31- eller 32,000 Mand, vilde der vistnok, naar Enhver skulde nævne den Størrelse, som han ansaa for den efter hans Opfattelse absolut rigtige, aldrig nogensinde kunne blive fuldstændig Enighed om, hvor stor Armeen skulde være. Men dersom man vilde sige, fordi de Sagkyndige ikke ere enige om, hvor stor Armeen skal være, behøve vi ingen Armeé, da vilde vi derved stille os paa samme Standpunkt til Armeen som her til Befæstnings-spørgsmaalet. Fra de Militæres Side, der have udtalt sig og som med nogen have drøftet selve det Foreliggende, har det været virkelig erkjendt, (Udfrydelse). Jeg siger, „alvorlig“ drøftet det Foreliggende; thi naar man skal gaa ind paa en alvorlig Drøftelse, skal man komme med alvorlige og stærke Grunde. Jeg gjentager, det har fra de Herrer's Side for det Første været anerkjendt, at det Allersørste og Nødvendigste, som der maatte være Tale om, naar vi skulde tænke paa at firkke Danmarks Uafhængighed, det var at firkke Kjøbenhavn mod en Overrumpling fra Søiden. Derom have Alle været enige, og det er efter min Mening saa iøinefaldende, at intet Menneffe overhovedet kan tænke paa at ville anvende Noget paa Danmarks Forsvar, naar man ikke først og fremmest firkver os imod, at en af de Stormagter, om hvilken man har talt, har det i sin Magt, blot ved at kommandere en Flaade til at lægge sig for Kjøbenhavn eller at bombardere Hovedstaden, at tiltvinge sig, hvilke Betingelser den vil. Jeg veed da ikke, hvad det skulde nytte til at træffe andre Foranstaltninger, naar dog vor Skæbne var afgjort, førend vi kunde komme til at bruge de andre Forsvarsmidler. Her er et Hovedpunkt, hvorom de militære Sagkyndige have været enige. Dernæst er der det Punkt, som den ærede Marineminister har forelagt i Dag; —